

Mari ja Seppo Paulasaaren lähettikirje 1/2010

Tuuli, Roosa, Liina, Pyry, Mari ja Seppo Paulasaari
4-5-4 Momochihama, Sawara-ku
814-0001 Fukuoka, Japan
mari.paulasaari@sley.fi seppo.paulasaari@sley.fi

Tervehdys ystävämme,

Joulunaluskirjeemme päättyi siihen, että Roosalle nousi korkea kuume ja hänellä todettiin olevan sikainfluenssa. Siitä se sitten siirtyi Liina tyttöömme, mutta me muut varjelluimme tältä influenssalta. Tällä hetkellä tauti näyttää laantuneen ja uusi kausi-influenssa alkaa. Inkivääriä täällä syödään kovasti – se kuulema desifioi kurkkua.

Joulu

Sydämellinen kiitos kaikesta joulunajan muistamisesta! Saimme taas nauttia lukuisista joulukorttitervehdyksistä, joissa jouluiset maisemat Suomesta meitä ilahduttivat. Erityinen hitti tänä vuonna oli joulukalenterit, joita täältä ei saa ostettua ollenkaan. Eihän Japanissa lasketa joulunaluspäiviä, eikä odoteta joululomia, eikä varsinkaan Jeesuslapsen syntymää. Meille kuitenkin muistettiin Suomesta lähettää aika monta joulu ja adventtikalenteria, joita sitten sain suureksi ilokseni jakaa myös ystäviemme lapsiperheisiin. Samalla sain taas mahdollisuuden kertoa suomalaisesta jouluperinteestä ja joulujuhlan valmisteluista ja odotuksesta.

Suuri kiitos myös joululahjakirjallisuudesta. Niinkuin olen niin kovin monesti kertonut asumme täällä Fukuokassa erossa muista suomalaisista, edes eurooppalaisia emme ole aikoihin tavanneet. Kaksi kertaa vuodessa on meillä SLEYn läheteillä lähettikokous, joten kaksi kertaa vuodessa meillä on kasvokkain mahdollisuus keskustella äidinkielellämme muiden kuin perheenjäsentemme kanssa. Kiitämme jokaisena lukuhetkenämme ihania ystäviämme Suomessa.

Koulutyö

Eräs työmuotoni uusien lasten ja perheiden kohtaamiseen on koulut. Perjantaisin koulun jälkeen minulla on vähän suomalaista iltapäiväkerhoa vastaava ryhmä, johon lasten vanhemmat ovat minua kyselleet. Ryhmä kokoontuu koulun jälkeen pariaksi tunniksi kerrallaan ja toimin siinä vapaaehtoistyöntekijänä. Viimeksi meitä oli koolla 34 lasta, ikähaitari oli neljästä kymmeneen vuotta plus kaksi aikuista, korealainen äiti ja japanilainen isä. Luulisi äkkiseltään, että näistä vanhemmista olisi jotain apua näin suureen lapsiryhmään, mutta täkäläisittäin he olivat kuitenkin kuin ryhmän jäseniä. Eli kokonaisluku oli 36 ja minä. Aikamoista sähinää pienessä luokahuoneessa, mutta hienosti sain lapset (ja aikuiset) hetkeksi keskittymään numeroleikkiin. Ja kun ojatsun (välipalan) aika tuli, luimme ruokarukouksen.

Lunta

Olemme lukeneet, että siellä Suomessa on ollut mahtavat määrät lunta tänä talvena. Mekin saimme vuodenvaihteessa nauttia kahtena päivänä varsinaisesta lumipyrystä. Lunta (räntää) satoi niin, ettei naapuritaloa nähnyt. Ja se on paljon se, sillä naapuritalo on rakennettu niin, että välimatka meidän talostamme naapuriin on noin kolme metriä. Ja yllätykseksemme lumi jopa pysyi maassa parisen tuntia. Juuri sen verran, että lapset ehtivät rakentamaan pieniä lumiukkoja puitoon. Muutaman tunnin päästä ukot olivat jo sulaneet, mutta ilo niiden tekemisestä ja näkemisestä säilyi lapsten mielessä pitkään. Näiden lumihuutaleiden innoittaman pidin sitten viime viikolla "iltapäiväkerhossa" hartauden siitä, kuinka jokainen olemme Jumalan silmäterä ja suuren rakkauden kohde. Askartelimme ensin lumihuutaleita, josta oli sitten luontevaa siirtyä kertomaan kuinka jokainen olemme erilaisia ja ainutlaatuisia. Luojan luomia.

Lauantaisauna

Lauantaisin menemme usein vuorille kylpyyn. Meillä ei ole Japanissa suomalaista saunaa, mutta kuumia lähteitä löytyy satoja. Niinkuin olen kertonut, Fukuokassa asuu tosi vähän ulkomaalaisia jotka Amerikasta tulleet. Amerikkalaiset eivät oikein tykkää näistä kuumista lähteistä, joten olemme liki aina ainoat ulkomaalaiset kuumissa lähteissä. Joka kerta alankin rouvien kanssa keskustelun työstämme täällä Japanissa. Usein vastaan ensimmäiseen kysymykseen, ”Miksi olemme täällä?”, että olemme lähetystyöntekijöitä kristillisestä kirkosta. Luterilaisuudesta on tässä vaiheessa turhan aikaista puhua mitään, sillä useimmiten japanilaisten kanssa keskustelut käydään ihan perustasolla: mikä on kristillinen kirkko.

Lauantaina Seppo sai puhelinsoiton, että Hakatan 100v seurakuntalaisemme oli kuollut ja niin lauantai-illalla vietettiin vainajan muistojuhlaa ”ilta ennen hautajaisia” ja seuraavana päivänä, eli jumalanpalveluksen jälkeen oli hautajaiset.

Uusi vuosi

Uuden vuoden aloitamme uudessa sängyssä. Olemme tähän asti nukkuneet tatamilla, eli kaislalattialla, vuosi vuodelta ohentuneen futonpatjamme päällä. Luut alkoivat jo siihen malliin puutumaan, että päätimme ostaa sängyn. Vasta tämän uuden sängyn myötä olen nukkunut taas kokonaisia öitä, kun ei ole tarvinnut heräillä yöllä. Pirteänä jaksaa paljon paremmin. Uusi vuosi alkaa upeasti.

Rukousaiheet

- Uusi kevät, kevään toiminta, seurakuntaelämä
- Pappainkokoukset
- maallikkotoiminta
- edesmenneen Taniguchin leski ja omaiset
- kiitos esirukouksesta

Teidän,

Mari, Seppo, Pyry, Liina, Roosa ja Tuuli Paulasaari

Lähtetienkaamme yhteyshenkilö Suomessa on Sirpa Leppänen: sirpasleppanen@gmail.com

LÄHETYSKANNATUS /Paulasaari S ja M:

SLEY:n tilille 800015-779195 yleisviitenumeraalla 10078 89200 31001 03513 tai henkilökohtaisella viitenumeraalla, jolloin kannatuksesi näkyy myös oman seurakuntasi lähetyskannatuksena. Viitenumeron saat SLEY:n toimistosta Anna Poukalta p. (09) 251 39 230.

Etelä-Suomen lääninhallituksen 18.12.2008 myöntämän keräyslupan OKH 664 A mukaisesti Suomen Luterilainen Evankeliumi-yhdistys voi kerätä varoja 1.1.2009-31.12.2010 koko Suomessa Ahvenanmaata lukuun ottamatta julistus-, opetus- ja diakoniatyöhön kotimaassa sekä yhdistyksen lähetyskohteissa ulkomailla.